

## V

(Γνωστοποιήσεις)

## ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

## ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΕΖΕΣ

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 14ης Δεκεμβρίου 2019

στην υπόθεση E-1/19

Andreas Gyrre

κατά

της νορβηγικής κυβέρνησης, η οποία εκπροσωπείται από το Υπουργείο Παιδιών και Ισότητας

(Οδηγία 2005/29/EK — Α θέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές — Παράρτημα I — σημείο 9 — Δήλωση ή με άλλο τρόπο δημιουργία της εντύπωσης ότι ένα προϊόν μπορεί να πωλείται νόμιμα ενώ δεν μπορεί)

(2020/C 90/02)

Στην υπόθεση E-1/19, Andreas Gyrre κατά της νορβηγικής κυβέρνησης, η οποία εκπροσωπείται από το Υπουργείο Παιδιών και Ισότητας — ΑΙΤΗΣΗ προς το Δικαστήριο, δυνάμει του άρθρου 34 της συμφωνίας μεταξύ των κρατών ΕΖΕΣ για τη σύσταση Εποπτεύουσας Αρχής και Δικαστηρίου, εκ μέρους του Εφετείου Borgarting (*Borgarting lagmánsrett*) σχετικά με την ερμηνεία της οδηγίας 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK και 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ιδίως δε του σημείου 9 του παραρτήματος I της εν λόγω οδηγίας, το Δικαστήριο, αποτελούμενο από τους Páll Hreiðsson, πρόεδρο, Bernd Hammermann (εισηγητή δικαστή) και Siri Teigum (δικαστή ad hoc), εξέδωσε στις 14 Δεκεμβρίου 2019 απόφαση, το διατακτικό της οποίας έχει ως εξής:

Το σημείο 9 του παραρτήματος I της οδηγίας 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK και 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, πρέπει να θεωρείται ότι περιλαμβάνει τις περιπτώσεις στις οποίες ένας έμπορος δηλώνει ή δημιουργεί με άλλο τρόπο την εντύπωση, με βάση τη συνολική εντύπωση που δημιουργεί στον μέσο καταναλωτή κατά τον χρόνο της απόφασης συναλλαγής, ότι ένα προϊόν μπορεί νόμιμα να πωληθεί όταν δεν μπορεί. Δεν επηρεάζει την εκτίμηση αυτή το αν μια τέτοια εθνική νομοθετική απαγόρευση, όπως η απαγόρευση στην παρούσα υπόθεση, ισχύει είτε στο κράτος ΕΟΧ πώλησης, είτε στο κράτος ΕΟΧ εκπληρώσεως της παροχής είτε σε αμφότερα. Ομοίως, η εκτίμηση αυτή δεν επηρεάζεται από τη μεταγενέστερη διαπίστωση ότι η επίμαχη εθνική διάταξη περί απαγορεύσεως αντιβαίνει στο δικαίο του ΕΟΧ.